

Výročí upálení Jana Husa aneb církev která zradila se za více než 600 let nezměnila. Nezměnil se ani nekončící boj vládců proti nepohodlné pravdě

- CZ24 News | 6. července 2021

ČESKO: Dnes uplynulo 606 let od upálení mistra Jana Husa. Hus ve svých náboženských pracích kritizoval mravní úpadek, v němž se ocitla katolická církev. Kritizoval její odklon od původních zásad. Otevřeně mluvil o morálně pochybném jednání, například vymáhání poplatků za obřady nebo obchodování s tzv. odpustky, odpuštěním trestu za hříchy.

Zrada katolické církve

Katolická církev ho označila za kacíře a exkomunikovala jej. Římský král Zikmund Lucemburský mu zaručil bezpečný příchod na kostnický koncil, kde byl odsouzen jako kacíř, a následně byl vydán světské moci k upálení na hranici, když odmítl odvolat své učení. Jeho smrt vedla posléze v českých zemích k zásadní husitské revoluci.

V roce 1999 sice prohlásil papež Jan Pavel II., že lituje smrti Jana Husa i následných obětí a rozdělení v českém národě a vyzval k usmíření a historickému hodnocení jeho osobnosti bez předsudků. Přes obecně rozšířené mínění však Jana Husa explicitně za reformátora církve neprohlásil.

Poselství Jana Husa je aktuální dodnes

Toto smutné výročí nabízí srovnání se situací, ve které se římskokatolická církev po více než 600 letech. Hus obecně poukazoval na rozpor mezi učením církve, která mimo jiné hlásá a vybízí věřící ke skromnosti, a její skutečnou činností, kdy se sama utápí a stará hlavně o rozmnožování hmotných statků.

Je velmi (ne)překvapivé, že ani po několika stoletích se na aktuálnosti této kritiky chování církve nezměnilo vůbec nic. Naše česká katolická církev je toho typickým důkazem. Většina zpráv a informací, které se o církvi dozvídáme, se týkají jejich majetkových nároků vůči českému státu, obcím i soukromým osobám a na druhé straně pokryteckých mediálně zajímavých výstupů, jako jsou např. právě končící *“Dny dobré vůle”* na Velehradě.

O pomoci potřebným lidem a obecně charitativní činnosti, což by měla být hlavní náplň činnosti církví obecně, se toho bohužel dozvídáme velmi málo. A nebude to tím, že by o tom nechtěla poskytovat informace média, ale bohužel je to tím, že prostě není téměř o čem psát.

Naděje na změnu?

Bohužel je evidentní, že katolická církev je natolik konzervativně uzavřená organizace, že se ani po 600 letech nedokázala zreformovat v oblasti základních oblastí svého působení a vztahů s občanskou veřejností. Jenže za těchto 600 let se naštěstí zásadně změnily okolnosti, ve kterých církev působí.

Ze situace, kdy byla celá společnost podřízena učení církve, ve společnost svobodných občanů, kteří se mohou rozhodnout čemu (resp. komu) budou věřit a čemu (komu) ne. Za této situace je potřeba, aby naše svobodná občanská společnost důsledně nedávala důvěru těm církvím zlobbovaným politikům a politickým stranám, kteří ve své činnosti preferují hmotné zájmy církve před potřebami občanů této země.

Zdroj: rodninovin